

на Цариградскыя Символъ, думж-тж «и отъ Сына» *Hililogue* *). По тоя начинъ патриаршеска-та распря най-послѣ ся обърнѣла на распрѣж черковнѣж, и макаръ слѣдъ Фотиевж-тж смърть прѣпирня-та да бѣше поутихнѣла, нѣ общеніе-то между Истокъ и Западъ пакъ ся не вѣстановляваше. Окрѣжно-то негово прѣсмо си останѣло за вынагы вече като памятникъ за разликж-тж между двѣ-тѣ черкови — Источнж-тж и Западнж-тж. Въ половинж-тж на XI-ый вѣкъ распря-та пакъ ся подновила отъ Цариградскыя Патриархъ, Михаила Керуларія, кой-то замѣсти съ лукавщины-ты си Грьци на Охридскыя Патриаршескы прѣстолъ, и кой-то, като ся научилъ, че Латини-ти служатъ литургіѣж съ прѣсень хлѣбъ, кога-то вынагы тогава и на Истокъ, и на Западъ до VIII-ия вѣкъ служили все съ обыкновенъ квасень, побързалъ да изобличи и това нововведеніе на Западны-ты. Пламъкъ-тъ пакъ запламтѣлъ, и императоръ-тъ, кой-то ся бояше да не изгуби и послѣдни-ты си владѣнія въ Италиѣж спорядъ тѣзи распрѣж съ Папж-тж, употребилъ сичкы мѣркы, дано гы примири. Почнѣли ся вече прѣговори, и Папа-та

*) Ученіе-то за исхожданіе-то на Св. Духа и отъ Сына най-първъ ся породило (около VI-ый вѣкъ) въ Испаниѣж и Галлиѣж. А въ VIII-ый вѣкъ то си намѣрило ревностенъ приверженикъ въ лице-то на Карла Великий, кой-то прѣдложилъ най-напрѣдъ на Ахенскыя Съборъ, а послѣ — и на Папж Льва III-ий, да го введе въ Символа на вѣрж-тж, нѣ никой 'не ся съгласилъ на прѣдложеніе-то му. Малко подиръ това папа Левъ III-ий, за да си опази за вынагы текетъ-тъ на Никео-Константинопольскыя Символъ, какъвъ-то си е, заповѣдалъ да го напишѣтъ и на грѣцкы, и на латинскы на двѣ сребрьны дѣски, па да гы оставятъ въ базилика на Св. Петра. Надъ тѣхъ ся турило и надписъ, кой-то показвалъ, че гы поставилъ тамъ Левъ III-ий отъ любовь и ревность камъ-то Православнж-тж вѣрж (Haec Leo posui amore et cautela orthodoxae religionis). Безъ да глѣда на това, Карлъ пакъ не послушалъ папж-тж, ами заповѣдалъ на свои-ты черковы да пѣжтъ Символа съ прибавленіе-то. Послѣ като умрѣлъ, наченѣлъ да пада и лѣжедогматъ-тъ, и белкымъ щяше да падне съвсѣмъ, ако Фотій да не бѣше обвинилъ въ заблужденіе-то и Папа Николая, кому-то гордостъ-та ся наранила отъ това обвиненіе. И при сичко, че Символъ-тъ въ повреденъ образъ бѣше введенъ между Българи-ты, безъ да знаеше той; пакъ не щяше обаче да ся оправдава, ами испратилъ окрѣжно-то Фотиево писмо на Гинкмара, Реймскыя Архиепископъ, и го помолилъ да му отговори на възраженія-та той. Папа-та направилъ тѣж, защо-то прибавленіе-то „*Hililogue*“ най-напрѣдъ ся бѣше чюло въ тѣзи странъ на Латинскыя западъ, дѣто трибаше да знажтъ и по-добрь основы-ты на кои-то е утвърдено. Гинкмаръ порачилъ на ученія монахъ Ратрамна, и той написалъ отговора на сичкы-ты възраженія на Грьци-ты. Отъ тогава вече ученіе-то за исхожданіе-то на Св. Духа и отъ Сына приѣло догматическж-тж си Силъ въ Западнж-тж черковж, а заедно съ утвърдено-то въ неж мнѣніе за първенство-то на папж-тж и на нѣкои другы още мнѣнія станѣло главна-та причина за разединеніе-то на Источнж-тж и Западнж-тж черковы. Отъ поподирни-ты папы, макаръ нѣкои и да ся исповѣдвали православно пакъ догмата за исхожданіе-то на Св. Духа; нѣ тѣ нищо не можѣжъ вече да направятъ противъ заблужденіе-то, кое-то ся бѣше допростило отъ знаменитыя имъ прѣдшественникъ.